

Manden og konen, der bad Gud til middag...

Der var engang en mand, der syntes, at hans kone var den bedste i verden til at lave mad. En dag, da han rigtig havde rost hende, føjede han til, at det vel kunne gå an at invitere Gud til middag, så han også kunne få glæde af hendes kogekunst. De bad så til Gud og inviterede ham til middag den følgende søndag.

Konen fik nu travlt med alle forberedelserne, og da søndagen kom, sad de i stadstøjet ved et veldækket bord og ventede. Pludselig bankede det på døren, og de skyndte sig hen for at lukke op. Uden for stod der en snavset tigger og bad så mindelig om lidt mad. "Tror du, at du skal gramse med dine beskidte fingre i den mad, vi har beredt til Vorherre", skældte manden og jog tiggeren væk. Så satte de sig igen hen at vente, men der kom ingen den dag.

"Måske var maden alligevel ikke fin nok for Gud", sagde manden til sin kone. "Hvis vi gør os lidt mere umage, så vil han måske komme næste gang". Så bad de om, at de måtte få deres ønske opfyldt næste søndag.

Nu fik konen travlt hele ugen med at gøre huset i stand og tilberede de lækreste retter. Da søndagen kom, trak de atter i stadstøjet og satte sig til at vente. Men det samme hændte som sidste søndag: Den eneste, der dukkede op, var den beskidte tigger, som de skyndte sig at jage bort. "Ja, vi har nok alligevel ikke forberedt os, som vi burde", sagde manden, "men jeg ved, at din mad ellers er god nok til at glæde selveste Vorherre, så lad os prøve en tredje gang og gøre alt, hvad der står i vor magt, for at gøre det så fint som muligt. Endnu en gang bøjedede de hovederne og bad Gud om at besøge dem den næste søndag.

De ville så gerne have Gud til middag, så i hele den følgende uge gjorde konen alle tænkelige forberedelser, og manden hjalp hende så godt som muligt. Der blev skuret og skrubbet, bagt og brasat, og da søndagen endelig kom, skinnede huset som nyt og duftede af den dejligste mad. Så satte manden og konen sig til bords og ventede i deres nystrøgne festklæder.

Endelig bankede det på døren, og de skyndte sig hen for at lukke op. Men det var igen den snavsede tigger, der stod og rakte hænderne ud mod dem. Manden i huset blev rasende og truede tiggeren at forsvinde i en fart. Men denne svarede:

"Nu har I tre gange indbudt mig til at spise, og tre gange har I alligevel jaget mig væk. Derfor vil I aldrig se mig mere". Han forsvandt, og manden og konen forstod endelig, hvem det var de havde jaget bort.

Folkeeventyr fra Iringa, Tanzania
genfortalt af Knud Ochsner